

480210

the voice of canadian slovenians

GLASILO

kanadskih slovencev

Izdaja Vseslovenski kulturni odbor Letnik 4 številka 3 marec 2000 \$4.50

ŽIVLJENJE, ZDRAVO ŽIVLJENJE

Soustvarjamo ga tudi mi.
S svojim znanjem, izkušnjami, izdelki.
Naša poglobljena skrb je namreč zdravje

ZDRAVILA ZA HUMANO UPORABO

DIETETIČNI IN ZELIŠČNI IZDELKI

VETERINARSKI IZDELKI

BIOSINTETIČNI IZDELKI

KOZMETIČNI IZDELKI

ZDRAVNIŠKE STORITVE

GLASILO

Established • Ustanovljeno 1996
www.vsko.com

Izdaja
Publisher

Vseslovenski kulturni odbor •
All-Slovenian Cultural Committee

Za uredniški odbor
Majda Gunžer

Sodelavci

Cvetka Kocjančič, Ivan Dolenc, Metka Zupančič,
Irma Ōžbalt, Frank Novak, Anton Kačnik, Ifigenija
Simonovič, Franc Šehovič, Pavle Larič, Ted
Kramolc, Frank G. Sterle, Silva Plut, Chris Koren,
Mirko Čepič, Drago Jančar, ...

Svet revije

Editorial Advisors

Florijan Markun (za VKO), Frank Habjan in Stane
Kranjc (za KSK), France Brence (za Gospodarsko
zbornico), Anton Kačnik (za radio Glas kanadskih
Slovencev), Ivan Plazar, Valentin Batič, Anton Ovtar
in Franc Slobodnik (za slovenske župnije),
Frank Novak, Jože Slobodnik

Postavitev www strani

www pages

Ivan Kobe, Frank Pinter, Frank Majzelj

Oglasi

Advertising

Ivan Plut

Naročila, spremembe naslovov, prispevke, oglase
in pripombe pošljite na naslov
Subscriptions, change of address, advertising and
comments forward to

GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV

P. O. Box 3949, Depot 4

HAMILTON, ON L8H 7P2 Canada

Fax: (905) 561-5109

E-mail naslov:

majduska@worldchat.com

Besedila ne odražajo vedno stališča uredništva.
Vse pravice pridržane. Ponatis celote ali
posameznih delov je mogoče le s pisnim
dovoljenjem. Prispevki so zaželeni.

Articles do not necessarily reflect the opinion of the
Editors. All rights reserved. Reproduction in whole
or in part allowed only by written permission.

• Submissions are welcome.

Tiskano v Kanadi v nakladi 3000 izvodov

3000 copies Printed in Canada

IZ VSEBINE:

Uvodna beseda • Razstava
slikarja Teda Kramolca •
• Slovenska letovišča pozimi •
"Prijetelj, pomakni se više" • Mili
Kačičevi v spomin • Novice iz
Slovenije • Velika noč v cerkvi
Učlovečenja • "Globe and Mail"
vabi v Ljubljano • In memoriam •
Pisma bralcev • Iz Velike Pratique
• Finančni svetovalec • Zdravje •
Kulinarika • Humor ...

Na naslovnici • Cover
Belokranjske pisarnice

Pozdravljena trobentica,
pomladi prva hči!
Kako si razcvetela vsa,
se vse te veseli.

Preljubljena trobentica, saj tebi dolgčas ni,
glej sestrice vijolica pod grmom se budi!

narodna

France Prešeren

GAZELE

6

Al' bo kal pognalo seme, kdor ga seje,
sam ne ve;

kdor sadi drevó, al' bode zred'lo veje,
sam ne ve.

Se pod stropom néba trudi let'
in dan nomad;

Al' pa konec leta bode kaj prireje,
sam ne ve.

In kupéc po svetu hodi, al' pa kaj
dobička bo,

za blagó kadar gotove d'narje šteje,
sam ne ve.

In vojščak, ki ga trobenta vabi med
kanonov grom,

kaj plačilo bo vročine, ran in žeje,
sam ne ve.

Lej, tak pevec teh gazelic, al' jih bereš
ti, al' ne,

Al' pri njih srcé ledeno se ogreje,
sam ne ve.

in al' veš, da ti ga vnemaš, ti mu
pevski ogenj daš,

Al' se smel bo razodeti vsaj pozneje,
sam ne ve.

GHASEL 6

If a seed will one day sprout, why, he who sows it
does not know;

If a sapling will have branches, he who grows it
does not know;

Yearlong toils the wand'ring shepherd underneath
the vaults of heav'n;

If additions to his flock he can suppose, he does
not know.

Having roamed the world, the trader plans to
count what he has gained;

If he can expect some profits to dispose, he does
not know.

And the soldier, whom the trumpet bids to bear
the cannons' roar,

What his pay for heat and thirst and wounding
blows, he does not know.

Lo! the poet of these ghasels, if you read them
or do not,

And if seeing them may melt your heart's cold
snows, he does not know.

If you know that you inspire him, fill him with
poetic fire,

If one day his love he may yet dare disclose, he
does not know.

English version by Tom Priestly
(Canada) and Henry R. Cooper, Jr.
(U.S.A.)

uvodna beseda

*Je čas za radost
in je čas za bolečino.
Je čas za ljubezen... za stolpe upanja...
za brezna obupa,
je čas divje budnosti
in bo čas nevzdravnega sna.*

-Mila Kačič-

Je čas tudi za pomlad, ko ji je zima prepustila svoj prostor, in se je tako udobno razkomotila v svoji zanzavnosti...

Toplejša sapica je naenkrat napolnila dežele, pokrajine, mesta, vrtove... Gosta, siva, težka in mrzla megla, ki se je prej okorno pozibavala iznad zemlje, kot nekakšen skrivnosten pajčolan, je dala mesto lahkotnosti vetra v soncu.

Zakonov narave ni moč spremeniti. V njem vse ima svoje poslanstvo. Tega se zaveda tudi pomlad. Ve, da je v teh zakonih le nadaljevanje nečesa, za čemer nezaustavljeno prihaja vedno še nekaj...

Tudi mi ljudje smo del tega procesa. Misli g. Mile Kačič, ki je v mesecu marcu zaključila svoje "tukajšnje" poslanstvo in ki smo ji tudi v Glasilu posvetili nekaj časa, nam dajejo misliti. Smo kot neusahljiv studenec občutenj in hotenj.

V tej pomladno obarvani številki Glasila bo za vsakogar izmed nas nekaj, s čimer bomo v večji motivaciji posegli po branju.

Iz slovensko - kanadske skupnosti so zanimivi prispevki veselega, pestrega značaja. Tudi niz obeležij naših kanadskih Slovencev in znamenitih Slovencev je v tej številki veliko. Zanimiv je nostalgichen literarni prispevek o bližajoči Veliki noči v literarnem kotičku, pa novice od tukaj in drugod po širnem svetu...

Želim vam ob branju našega in vašega Glasila prijetnost občutenja, da smo na tak način med seboj povezani. V tem kontekstu vam še ob približajoči se Veliki noči, želim veliko dobrega in miru.

Majda Grunžer

Nova knjiga Prešernovega nagrajenca

Založba "Ognjišč" je izdala knjigo "Brate iščem" teologa in slikarja Marka Ivana Rupnika, letošnjega Prešernovega

nagrajenca. Gre za duhovno branje svetopisemske zgodbe o egiptovskem Jožefu. Nanj so razlagalci Svetega pisma skozi zgodovino gledali kot na predpodobo Jezusa, saj njegova zgodba v marsičem zrcali Jezusovo življenje. Avtor komentira zgodbo o poklicanosti in poslanstvu, razočaranju in uspehu egiptovskega Jožefa in jo spretno vnaša v naš čas in življenje. Na koncu knjige je avtorjeva razlaga mozaikov v papirni kapeli 'Redemptoris Mater' in opis priprav za njihovo ustvarjanje.

Andrej Žnidaršič ("Večer")

Premiera nagrajenca Prešernovega sklada

In February 2000, opera lovers in Ljubljana enjoyed the premiere of opera *Medea* - Musical Drama

from *Everyday Life*, written by composer **Jani Golob** and featuring librettist and director **Vinko Möderndorfer**, who are both winners of this year's Prešeren Found Awards. The performance was conducted by Iroš Lajovic, the stage was by set designer Tomaž Marolt, the costumes are the work of Alenka Bartl, while movements were created by Lojzka Žerdin. Saturday's performance of *Medea* was the first premiere of the millennium in Ljubljana's Opera and Ballet SNG.

(Slovenia Weekly)

vsko

VSESLOVENSKI KULTURNI ODBOR
forum za povezovanje, infomiranje
in meddruštveno koordinacijo

Presednik: Ivan Plut
tel: 519/884-9413, faks: 519/884-4464,
e-mail: jplut@golden.net

RadioGLAS KANADSKIH SLOVENCEV

ob nedeljah dopoldne
na CHIN FM 100.7
v poletnem času od 9. do 10. ure,
preostali del leta od 11. do 12. ure

Preko satelita Anik E-2 KU-band se oddaja sliši po vsej Severni Ameriki, preko kabla pa tudi v Bellevilleu, Kingstonu, Londonu, North Bayu, Ottawi, Sudburyu, Thunder Bayu, Timminsu, Windsorju.

Revija GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV

Mesečnik za kulturno, informativno in medsebojno povezovanje Slovencev.

Izdaja Vseslovenski kulturni odbor
Letna naročnina za Kanado \$25.00

Naslov:
GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV
P.O.Box 3949 Depot 4
Hamilton, ON
Fax: 905/561-5109

Naročila za radio:

Vseslovenski kulturni odbor
770 Browns Line, Toronto
ON, M8W 3W2

Faks za radijsko oddajo: 416.503.0983

Po telefonu:

Milena Soršak - Mississauga
(905) 625-4272 služba
(905) 276-7258 dom

Milica Muhič - Mississauga
(905) 274-6782

Dr. Tone Kačnik - Toronto
(416) 922-1161 služba
(905) 233-5616 dom

Frank Novak - Hamilton
(905) 561-1944

Ob otvoritvi razstave likovnega umetnika Teda Kramolca v Torontu

(v Nielson Park Creative Centru)

TED KRAMOLC

... je študiral arhitekturo v Ljubljani. Leta 1942 je kot interniranec v koncentracijskem taborišču Gonars v Italiji doživljal trpljenje brezmočnih. Ob koncu vojne je odšel v Avstrijo in se pridružil slovenskim beguncem v taborišču Spittal na Koroškem. Leta 1948 je emigriral v Kanado, kjer je v Torontu l.1951 po končanem študiju na zavodu Ontario College of Art s častnim naslovom ACCA vstopil v svet umetniškega ustvarjanja, kjer je imel svoj prostor že od mladih let.

Ted Kramolc je od prve razstave svojih del leta 1942 v Gonarsu in pozneje v Ljubljani leta 1944 imel samostojne razstave v Kanadi, Argentini, Avstraliji in Sloveniji. Njegova umetnost je kot stalna zbirka predstavljena v desetih galerijah v Ontariu, vključno z Narodno galerijo v Ottawi in z umetnostnimi galerijami v Torontu, Hamiltonu in Galerijo moderne umetnosti v Ljubljani.

Njegova umetniška roka nikdar ne počiva. Iz leta v leto se večja števila izvršenih del v pastelih, akvarelih in olju, ki jih je poleg enkratnih samostojnih razstav od leta 1950 do danes pridruževal različnim skupinam umetnikov v Kanadi, USA, Argentini, Avstriji in Sloveniji.

Trinajst ontarijskih oz. Torontskih poslovnih družb, med njimi Ford Canada, Royal Trust, Kerox of Canada, JEK slovenska hranilnica, torontska katoliška nadškofija, so ponosni hranitelji Kramolčevih del.

Slike tihih gozdov, poljskega cvetja, vrtnic, sadja in zelenjave, skrivnostni portreti krasijo mnoge zasebne domove širom sveta od Slovenije do Argentine.

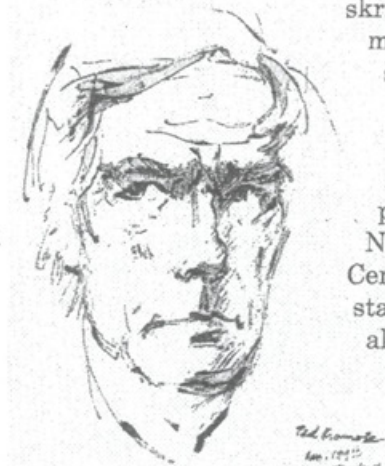
Letos od 1. do 19. marca je Kramolc ponovno razstavjal v Nielson Park Creative Centre v Torontu 56 starejših in novih del v akvarelu, pastelu in olju.

Odprtju razstave je prisostvovalo lepo število povabljenih gostov skupno z dr. Božom Cerarjem, slovenskim

veleposlanikom v Ottawi in kardinalom Alojzijem Ambrožičem.

V Kramolčevi pokrajini – Albion Hills, Dufferin forest – se nam odkriva lepota preproste narave, razsežnost in mir božjega stvarstva, simfonija barv, svetlobe in sence. Tihožitje v olju...

Bogastvo barv se preliva po cvetju, sadju, vazah in ustvarja v gledalcu spokojno razpoloženje. V portretih se nam predstavi slikar Kramolc z novo življensko in ustvarjalno močjo. V povečanih merah zrejo na nas resni, modri, pa vendar dobri, prijazni obrazi. V njih očeh je pričakovanje in pozdrav. Vsak pripoveduje svojo življensko povest..in vendar nam je to srečanje prijetno. Odenki vijoličaste, plave, rjave, zlate barve prepletajo in blažijo žive močne

Ted Kramolc - autoportret 1993

INVITATION

by Franc Sehovic

At Ted Kramolc's recent opening of paintings and prints in Etobicoke, a chance meeting with an old friend reminded me that memories can be like paintings: factual and fanciful links to the past. Their canvases, bits of reality were chosen to preserve out of the whole scene, their colours, points of view and subjects frozen in time by a subtle decision of eye and emotion. And their strokes, a mirror of the mood reflected back to us through personal prisms. The wonder of memories is that, despite their individual takes on scenes we have in common with others, they can bind us, pull us back into time, into the emotions we shared. It doesn't always work. Sometimes we wonder, if we were present in the same scene, but at other more satisfying moments we connect with each others memories and live them again, together. Like Mr. Kramolc, we fashion these scenes, factual and fanciful, personal and communal, out of need. And like him, we like to stand before them, from time to time, admire our creations, and remind ourselves of where we come from, who we are. That's why Glasilo invites you to express yourself on its pages.

Ted Kramolc, Breakfast table, Oil/Canvas • 2000 • 82x86 cm

plasti rdeče barve.

Slikarju Kramolcu, ki je tudi pisatelj in novelist, želimo še mnogo uspehov in visokih poletov v umetnostne sfere ustvarjanja in odkrivanja Večne Lepote.

Anica Resnik

Iz društva Slovenski Park

14. novembra 1999 leta, se je vršil redni občni zbor, na katerem je bilo kar precej sprememb. Darko Gričnik je vodil sestanek, zapisnik je pisala Majda Pušič, tajnica glavnega odbora. Frank Pintar jr., predsednik glavnega odbora, nam je podal izčrpno poročilo 10 letnega delovanja o dohodkih in izdatkih. To poročilo nam je pokazalo, da smo modro gospodarili, saj smo pri potrošnji zmanjšali stroške. Temu je pripomogla petletna investicija v posodobljene plinske in električne napeljave. Poudaril je še, da je dohodek sad trdega dela pri naših prireditvah skozi vse leto. Zahvalil se je predsedniku Štefanu Muhiču in njegovemu odboru za njihov trud. Štefan Muhič je podal letno poročilo o dogodkih in novih investicijah ter se zahvalil svojim odbornikom za požrtvovalno pomoč.

Ivan Plut, predsednik vseslovenskega kulturnega odbora je čestital društvu za uspešno finančno stanje in povabil vse, naj tako nadaljujemo. Člane je obvestil o "Slovenski Park News letter" na naslovu www.slovenski-park.com in nas povabil, da prispevamo s poročili v časopis Glasilo kanadskih Slovencev. Štefka Kanc se je zahvalila Štefanu Muhiču in družini za njihov trud. Darko Gričnik se je zahvalil Franku Pintarju za njegov doprinos, saj je dal društvu "svojo dušo in srce" v svoji predanosti Slovenskemu Parku. Uspelo mu je, da so člani enotno delali. Rezultat temu pa je, da Slovenski Park ni bil nikoli v tako dobrih rokah in tako dobri poziciji kot je sedaj. Občni zbor smo

zaključili s skupno fotografijo, ki jo lahko najdete na internetskih straneh društva. Novi predsednik glavnega odbora je Darko Gričnik, predsednik delovnega odbora pa Lojze Rakuša. Želimo jima veliko uspeha.

V oktobru smo praznovali 35. letnico obstoja. Dvorana je bila polna in vzdušje praznično. Počasčeni smo bili z obiskom veleposlanika dr. Boža Cerarja, ki nam je podaril plaketo Republike Slovenije in z nagovorom pozdravil

Na praznovanju 35. obletnice:
Lojze Rakuša, dr. Božo Cerar, Ivan Plut

vse navzoče. V programu smo predstavili novega predsednika Lojzeta Rakuša in podelili priznanja dolgoletnim članom. Povabili smo Ivana Pluta, da nam poda zgodovino društva. Kot eden prvih članov je to tudi odlično opravil. Plesna skupina "Mladi glas" nam je pripravila folklorni program. Brezhibno so odplesali in zato jih je dvorana z navdušenjem in ploskanjem nagradila. Nevenka Slavinec, njihova vaditeljica nam je zatem tudi

izrekla čestitke ob jubileju. Ivan Gašperšič, predsednik lovske farme Aliston nam je podaril plaketo in prinesel pozdrave njihovega društva. Ker je bil obenem to tudi lovski banket, so podelili trofeje dvema lovskima skupinama za uspešno uplenjenega musa. Veselemu razpoloženju je pomagal ansambel "Planinski kvintet". S podelitvijo šopka, priznanja ženi Franka Pintarja Lori, smo se vsaj malo oddolžili za vsa leta, ker je dobesedno "predala" svojega moža našemu klubu.

Slovesnost se je končala pozno v noč, saj so ljudje odhajali veseli na svoje domove. Zahvale so bile kar preštevilne. Vsi smo bili ponosni na ta večer...

V decembru 1999 so se v kuhinji delale krvavice, kar je postalo že kar tradicionalno v našem Slovenskem Parku. Dišalo je po domačnosti. Delo pa so seveda koristno združili s prijetnim, to se je poznalo na nasmejanih obrazih prisotnih.

Tudi za najmlajše je bilo poskrbljeno, ker jih je Sv. Nikolaj obiskal in obdaril. Iz kuhinje je dišalo po krvavicah, v otroških očkah pa so igrali srčki... Za vsakega se je našlo nekaj veselja...

Novega leta na žalost nismo praznovali v Parku, kajti prijavilo se je premajhno število udeležencev. Leto 2000 je tu, sprejmimo ga z novimi upi, novimi močmi ter z optimizmom. Vsem društvom želim enako!

Milica Muhič

SLOVENSKO LETOVIŠČE pri BOLTONU POZIMI

Če se v zimskem času znajdete pred vrati Slovenskega letovišča pri Boltonu, jih brez posebnega ključa ne morete odpreti. Onstran vrat pa vas vijugasta cesta vabi na sprehod v zimsko naravo mimo Baragovega doma in kipa svetniškega misijonarja, mimo tihih hišic in kapelic, zamrznjenega bazena in spečega kegljišča v hrib, med bregove in spet na visoko ravnino, kjer se pogled ustavi ob daljnih gričih Caledona.

V visokih drevesnih kronah je razpeto nebo in ujeti so v njih zimski vetrovi. V snegu so sledovi štirinožnih zimskih obiskovalcev. V sončnem popoldnevu uho prisluhne skrivnostni simfoniji...

Slovensko letovišče, naš dragi kraj! Prišel bo maj in spet se bodo odprla široka železna vrata... čas srečanj in počitka v božji naravi... Predolgo je čakanje in zima je še tu. "Farmarjem" je dolgčas. Na pustno soboto, 4. marca, se je v newtorontski dvorani zbrala

letoviščarska družina in preživela prijeten večer ob veseli glasbi orkestra Alpski glas. Ob pogledu na polnozasedeno dvorano, na mlade letoviščarje, njih prijatelje in znance, na to zdravo slovensko družbo, je zadovoljno naše srce, polno upanja in pričakovanja za srečno bodočnost naše torontske skupnosti.

Zahvala za uspeh letošnjega pustnega banketa gre celotnemu letoviščarskemu odboru, predsedniku Yohnyju Kuri, odličnim kuharicam in dobri volji vseh 350 gostov.

Kmalu bo naznanjena pomlad. Na letovišču se bodo vrbova drevesa in grmovja pokrila z mačicami in nežno zeleno tančico, ptički se bodo ženili, potoček bo žuborel ob robu doline in sonce bo slednji dan pozneje zahajalo za hribom in se čudilo novemu življenju na zemlji. Do takrat pa pozdravljeni in vse dobro si med seboj želimo.

Anica Resnik

priliko, je naš ambasador Dr. Božo Cerar prispeval diplomatske zastavice, podstavke pa je naredil g. Štefan Muhič. Tekmovanje je potekalo v trojicah, sodelovalo je kar 9 društev. Člani Slovenskega Parka so se odrezali zelo dobro, saj so osvojili prvo mesto. Frank Stržaj, Jaka Janežič in Štefan Muhič.

Tekmovanje je bilo 16. januarja 2000.

Tretje tekmovanje je bilo zopet pri društvu Simon Gregorčič, 30. januarja. Le to je bilo drugače organizirano. Igrali sta dve društvi, Simon Gregorčič proti Dom Lipa. Pravila so malo spremenili, saj sta bili dve ekipi po 8 igralcev. Zmagala je ekipa Simona Gregorčiča z rezultatom 4 proti 3. Igralci so bili zadovoljni s tem sistemom, ki ga igrajo tudi v Evropi.

Pa še o poletnem igranju preteklega leta. Sezona je bila zelo razveseljiva. Za "Ontario Cup" se je odigralo v društvenih igriščih Simona Gregorčiča, kjer je dvojica tega društva osvojila prvo mesto. Tega ni lahko doseči, kajti konkurenca je zelo močna. Društvo ta pokal lahko obdrži eno leto. Dobitnika tega pokala sta bila Zvonko Knafelc in Ivan

nadaljevanje na 8. strani

Zimsko balinanje v dvoranh

Društvi Simon Gregorčič in Slovenski Park imata balinarska igrišča na tepihu v dvoranh. Tako imamo tudi pozimi priložnost za balinanje, kolikor nam je volja. Pripravimo tudi meddruštvena tekmovanja v različnih disciplinah. Do sedaj smo imeli tri zimska tekmovanja. Prvo je bilo v novembru 1999 in to v društvu Simon Gregorčič. Najboljša je bila trojka Simona Gregorčiča in sicer Ivan Ivič, Alojz Frank in Ivan Jagodnik.

Drugo tekmovanje je bilo v društvu Slovenski Park, za pokal 'Svobodna Slovenija', katerega sponzor je bil gospod Jože Kastelic. Pokal je prehodni. Za to

Balinarji slov. društev za pokal 'Svobodna Slovenija' v Slov. Parku, 16. januar 2000

Deveti slovenski smučarski weekend in veleslalom v Windhamu Catskill Mountain New York

Naj vam takoj na začetku povem, da se je naš letošnji pohod na smučarski weekend in tekmovanje v veleslalomu razlikoval od prejšnjih. V primerjavi s predhodnimi leti smo tokrat prvič najeli večji van, ki je bil zelo udoben ter nam je omogočil veselo družabno vožnjo, napolnjeno s prijetnim kramljanjem in duhovičenjem.

Z nami so se peljali trije novi člani, ki so se udeležili tradicionalnega – največjega smučarskega shoda Slovencev v Severni Ameriki prvič – poimensko so to bili Frank Možič, Wili Kornhauser in Andrej Ulčar – vsi trije prekaljeni veterani, ki so v življenju presmučali že nešteto kilometrov. Prvič je bil z nami tudi simpatični Mark Stajan, ki je bil med nami edini "snow boarder", ter obenem tudi najmlajši član torontskega teama.

Druga posebnost je bila odsotnost žensk: bilo nas je samo devet moških ter so nas zavoljo tega slovensko – ameriške smučarke nekako postrani in očitajoče gledale, češ, kaj ste naredili z ženami, da so vas zapustile in bojkotirale.

In tretja omembe vredna atrakcija je bil naš novi član in tekmovalac Frank Možič, ki je že dopolnil 75 let. Če ne drugje smo bili prepričani, da bomo premagali ameriške Slovence s prisotnostjo našega najstarejšega tekmovalca. Doslej je to častno mesto zasedal Franček Toplak iz Clevelanda s svojimi triinsedemdesetimi križi.

*Najstarejši udeleženec smučarskega tekmovanja
v Windhamu, Frank Možič (75 let)*

Vreme nas ni razočaralo. S sinjega neba se nam je smejalo sonce ter obsevalo odlično snežno odejo.

Tekmovanja se je udeležilo 48 smučarjev vseh kategorij: od 12 leta pa vse tja do tiste nad 60 let. Vsak tekmovalac je imel možnost, da si pribori dve medalji: prvič v svoji starostni skupini, če je zasedel eno od treh prvih mest, drugič pa, če je zadostil pogojem NASTAR, ki je baziran na hitrosti profesionalnega tekmovalca – in se potem vsem drugim podeljujejo točke 'handy-capa' glede na njihovo starost.

Rezultati tekmovanja:

V svoji kategoriji je naš **Andy Stajan** – slovenski 'Tomba la Bomba' zasedel prvo mesto, zlato medaljo obenem pa tudi NASTAR zlato, skratka dve zlati za Andy – ja.

Jože Škof je v isti starostni skupini pristal na tretjem mestu – bronasta medalja ter NASTAR srebro.

Dr. Tone Kačnik – je v svoji starostni skupini zasedel prvo mesto – zlata medalja, ter dobil NASTAR zlato, torej zopet dvojna zlata.

Milošev sin **Rudi Luzar** je v svoji starostni skupini pristal na tretjem mestu in osvojil dve bronasti medalji.

Smučarje in nesmučarje, ki jim je pri srcu smuka ali pa dobra volja pozivamo, da se nam v Windhamu pridružite prihodnje leto. Ne bo vam žal!

Tone Kačnik

...nadaljevanje s 7. strani

Jagodnik. Iskreno jima čestitamo. V letu 2000 bo to tekmovanje v Slovenskem Parku. Upamo, da ga bodo dobro organizirali. Srečno in uspešno sezono 2000!

Mislim, da je vredno omeniti tudi slovenske ekipe v Sloveniji, ki so bile zelo uspešne v letu 1999. Mladinska skupina je v Maroku

osvojila zlate medalje v vseh disciplinah. Starejša ekipa je igrala v Franciji in je prav tako osvojila zlato. Premagala je hrvaško ekipo. Iskrene čestitke od kanadskih balinarjev. Čez dve leti bo to svetovno tekmovanje v Kranju - v Sloveniji. Želimo jim veliko nadaljnjih uspehov.

Igralci Doma Lipe so organizirali tekmovanje 13. februarja v

Slovenskem Parku. Sodelovalo je 5 ekip, naša ekipa se ga zaradi slabega vremena ni udeležila. Tokrat so prvo mesto osvojili trojka Slovenskega Parka: Štefan Muhič, Jaka Janežič in Frank Stržaj. Čestitam jim in se opravičujem, ker nismo bili prisotni.

Ivan Jagodnik

Slovenski kulturni dan v Hamiltonu

V nedeljo 6. februarja je slovenska skupnost v Hamiltonu praznovala Slovenski kulturni dan v počastitev pesnika Franceta Prešerna.

Tudi to pot je bilo pokrovitelj proslave Župnijsko kulturno društvo. Obiskovalci so po maši napolnili dvorano, kjer so bili postreženi z okusnim domačim kosilom.

Kulturno društvo ima dolgoletno tradicijo z dejavnostjo slovenske šole, foklornih skupin in pevskih zborov. Izvajalci teh skupin so poskrebili za pester program. Vmes pa je bilo predstavljeno življenje in umetnost največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna.

Posebna zanimivost letošnje proslave je bilo sodelovanje in množična udeležba mlajše generacije Slovencev v tej skupnosti.

To je nedvomno v vzpodbudo pokroviteljev, ki so odlično pripravili to kulturno srečanje rojakov v Hamiltonu.

Frank Novak

P O E T U

Sonet posvečen dr. Francetu Prešernu

spesnil **Vinko Stakne**

*Ponos Slovencem srca nam ogreva;
Rod svoj obogatil si s poezijo.
Enkratno pesmi "Poeziji" zvenijo,
Še pozni vmuk rad danes jih prepeva.*

*En up predvsem "Zdravljica" razodeva:
Rojaki vseh dežel naj se združijo,
Naj narodu prostost spet priborijo,
Ubranijo sovražnikov se gneva.*

*Bilo ni srečno kratko ti življenje;
Le redko znano ti bilo veselje...
Al' uslišano je tvoje hrepenenje:*

*Glej, pot svobodna zdaj pred nami pelje,
Odpravljeno nam hlapcem je trpljenje;
Realnost naroda so davne želje.*

Opomba: Objavljena pesmica priča o veliki ljubezni, ki jo čutijo naši ljudje do Poezije Franceta Prešerna. G. Vinko Stakne mi je poslal svoj sonet iz Woodbridgea, Ontario, kjer živi s svojo družino. Želel si je, da bi njegova praznična voščilnica z akrostihom "Prešernu blagor" izšla v našem časopisu v prešernem letu - letu slovenske kulture. — Dr. Tone Kačnik, Toronto

Kanadskoslovenska gospodarska zbornica

je imela svoj 10. občni zbor 9. februarja 2000 v Linden restavraciji. Udeležilo se ga je kar lepo število članov in članic.

V poročilih smo slišali o uspehih zadnjega poslovnega leta. Odbor je imel mesečne seje in eno celodnevno načrtovanje, da si je uredil delo celega leta. Organiziral je štiri članske sestanke. Na dveh so bili prisotni obiskovalci iz Slovenije. Uresničili smo tudi gospodarsko razstavo v cerkveni dvorani na Browns Line, Toronto. Nekaj pa je ostalo neuresničenega, toda to je bolj dolgoročni načrt za razvoj te organizacije.

V pripravi je tretji gospodarski imenik (Canadian Slovenian Business Directory.) Ta publikacija izhaja približno vsake tri leta. V njem je tudi imenik Slovencev po Kanadi z njihovo telefonsko števiko. Želimo, da bi sodelovalo čim več Slovencev in Slovenk, saj to je usluga, ki je čisto zastonj. Oglase društev, podjetnikov in samostojnih profesionalcev pa je treba plačati, saj to je edini način, ki omogoča tisk imenika.

Izvolili so 7 novih odbornikov. Dva za eno leto in pet za dve leti. Drugo leto poteče doba štirim odbornikom. Na ta način je v odboru vedno nadaljevanje iz enega leta v drugo.

Novi odbor sestavljajo: Frank Brenceta, Joe Cestnik, Marija Kačnik, Robert Kersnik, John Kodrič, Mihael Luzar, Louie Oražem, Louis Pivar in Joe Škof.

Na prvi seji so odborniki izvolili za predsednika ponovno Franka Brenceta. Za podpredsednika Jožeta Cestnika, za tajnika Roberta Kersnika in za blagajnika Lojzeta Oražma.

Vabimo vse ki jih zanima naše delo, da se nam pridružijo.

Cvetka Kocjančič

Kanadski slovenski kongres vabi na

10. redni občni zbor z večerjo, slavnostnim nagovorom, kulturnim sporedom in otvoritvijo slikarske razstave

v soboto, 1. aprila, 2000

17:00 - 19:00

**v prostorih župnije Marije Pomagaj,
739 Brown's Line, Toronto**

• VEČERJA 19:00 - 20:30 •

• SLAVNOSTNI GOVOR 20:30 - 21:00 •

dr. France Arhar, guverner Slovenske centralne banke: "Vključevanje Slovenije v Evropo"

• KULTURNI PROGRAM 21:00 - 22:00 •

Danny Gregorič in Lojze Mavec, duet

Majda Gunžer, violina ob spremljavi pianistke Marjete Adamič

Anton Kačnik, recitacija

Mladi Rod, otroški pevski zbor, vodi Mojca Di'Imperio (Končan)

Murski Val, - Lojze Mavec predstavi novi ansambel

Plamen, dekliški pevski zbor, pod vodstvom Marije Ahačič-Pollak

• SLIKARSKA RAZSTAVA •

umetniki, ki bodo osebno razstavili svoja dela:

Miro Korsič • Ted Kramolc • Ingrid Luzar • Stane Repar • Vlado Vrnjak

www.SLOkongres.ca

Pogledimo naše slovenstvo!

“Prijatelj, pomakni se više!” (Lk 14, 10)

*Življenje novo se budi
Brsti zelenje, cvet dehti.
Aleluja!*

(iz slovenske velikonočne pesmi)

Tokrat, prijatelj, pomakniva se više, najviše kar je mogoče. Razpniiva krila duha in poletiva tja, kjer je vir vsega, kar je. Velika noč nas vabi tja. Vsako pomlad prihaja z mogočnim sporočilom: samó življenje je, samó življenje obstaja! Tisto, čemur pravimo smrt, je le sprememba, prehod, videz; življenje pa je neizmerno večje, neumrljivo in neskončno. Naši čuti so tako omejeni, tako majhen delček celote nam omogočajo doživljati! Ne moremo se zanesti samo na nje; celota je veliko večja...

Ko se tega globoko zavemo, ko nas prevzame to spoznanje, je kakor da bi dobili krila. Nič več se nam ni treba zgolj vrteti v tem majhnem svetu naše vsakdanjosti, obzorje se razširi; dogodki, stvari, doživetja v življenju dobijo višji smisel; v srce se naseli mir, vse je postavljeno na nove temelje. V tem spoznanju nam postane jasno, da so človeka vredne samo stvari, ki segajo v večnost: to pa so stvari, ki so storjene z ljubeznijo v srcu. To je pot Velike noči, pot vstajenja! In tu nič ni izgubljenega, pozabljenega; vsak utrip ljubečega srca seže v neskončnost... Nekoč se nam bo razodela vsa polnost tega in blagoslavljali bomo vsak trenutek, ki smo ga preživeli v ljubezni. Tega spoznanja nas ne uči določena religiozna pripadnost: gre za nekaj, kar nam razodeva srce in ne religija. Zato je to upanje dostopno vsakomur in pravica vsakogar! Gre za nekaj, kar je in ne za nekaj, kar bomo dobili, če bomo “pridni”. Bog nam daj za letošnjo Veliko noč tega spoznanja! Veselo Veliko noč!

Franc Slobodnik

OSMERO BLAGROV ZA VSAKO OBLIKO USPEŠNEGA SODELOVANJA MED LJUDMI DOBRE VOLJE!

Blagor tistim, ki tuje želje in načrte tako spoštujejo kot svoje, zakaj ti bodo ustvarjali mir in edinost.

Blagor tistim, ki so pripravljeni narediti prvi korak sprave, zakaj odkrili bodo, da so drugi boljši, kot si mislijo.

Blagor tistim, ki nikoli ne rečejo: zdaj mi je pa vsega dovolj, zakaj ti bodo našli nov začetek.

Blagor tistim, ki znajo najprej poslušati, šele potem govorijo, zakaj takim bodo ljudje prisluhnili.

Blagor tistim, ki v vsaki debati najdejo zrno resnice, zakaj ti bodo mogli posredovati med brati.

Blagor tistim, ki nikoli ne izkoriščajo svojega položaja, zakaj take bodo ljudje spoštovali.

Blagor tistim, ki nikoli niso užaljeni in razočarani, zakaj ti bodo ustvarjali zdravo ozračje v svetu.

Blagor tistim, ki znajo tudi podleči in izgubiti, zakaj potem lahko dobi – Bog.

- Družina -

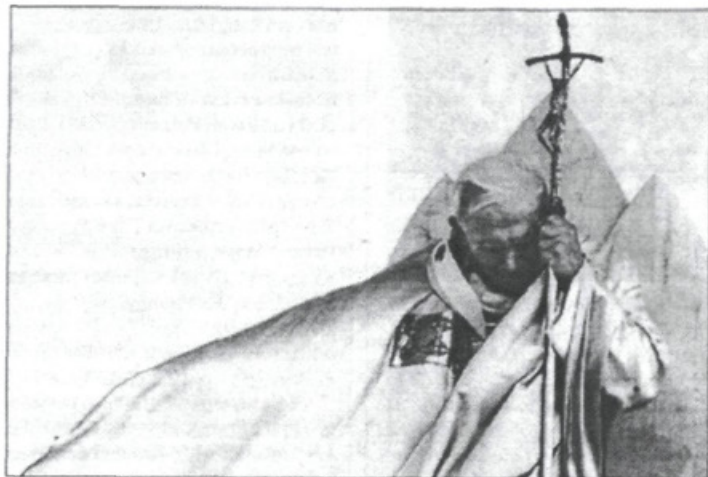
Obžalovanje prizadejanih krivic

V torek, 7. marca, so v Vatikanu predstavili zelo pomemben svetoletni dokument Spomin in sprava: Cerkev in pretekla krivda. Predstavitev je pripravila Kongregacija za verski nauk. Novi dokument predstavlja teološko vsebino svetoletnega dneva odpuščanja, ki ga bo vesoljna Cerkev obhajala na prvo postno nedeljo, 12. marca, vrhunec pa bo, ko bo papež prosil odpuščanja za vse krivice, ki so jih prizadejali katoličani.

V svetem letu 2000 se kristjani še posebej močno zavedamo, da sami nismo vedno ravnali pravično in da v preteklosti nismo odločno trgali vezi krivic, ki

so telesno in duhovno morile posameznike in človeštvo. V tem letu se želi Cerkev jasneje zavedati tudi krivic, ki so jih povzročili nekristjani, vlade, vladarji, vplivni ljudje v preteklosti in sedanjem času, in so zavestna posledica raznih strategij nasilja, napetosti in izsiljevanj. Splet takšnih krivic v dobri meri ustrahuje vse človeštvo

nadaljevanje na str. 11

Časnikarji in fotoreporterji z vsega sveta sodelujejo z dobrimi fotografijami na nagradnih tekmovanjih. Eno takšnih je pri papeževem obisku v Mariboru 19. septembra lani, ko se je veter poigral s papeževim pokrivalom in z lahnim mašnim plaščem, naredil fotograf francoske agencije APF Gabriel Bouys. Zanj je na tekmovanju “World Press Foto 2000 Contest” v kategoriji Portreti dobil tretjo nagrado.

Misijonar Janez Mlakar na "sobotnem" letu v Angliji

V številki Glasila kanadskih Slovencev, ki je bila v veliki meri naša pozornost namenjena prvemu Slovencu med blaženimi, A. Martinu Slomšku, je bila objavljena tudi reportaža o misijonarju Janezu Mlakarju, delujočem v Zambiji. Takrat ste lahko prebrali med drugimi zanimivostmi o njem, tudi njegov namen, da se bo udeležil enoletnega tečaja o misijonarstvu.

Pred kratkim se je oglasil iz Anglije, kjer je na tako imenovanem "sobotnem letu" že od oktobra lanskega leta. Program je zelo intenziven. Na seminarju sodeluje okrog osemdeset prijavljenih udeležencev, trajal pa bo do konca junija. Duhovniki in redovnice iz vseh delov sveta, največ jih je iz Indonezije, Koreje in Indije. Glavni predmet, ki ga obravnavajo v teoriji in praksi je "counseling". Voditelji inštituta in vsi prisotni na tem tečaju so prepričani, da bo Cerkev morala v bodočnosti bolj resno upoštevati človeka, kot celostno in kompleksno bitje z

"Sončna ura šteje samo vesele (sončne) ure."

in veliko bolj vpliva na prihodnost, kot je vidno na prvi pogled. Pravkar predstavljeni in objavljeni dokument je izraz svetoletnega prizadevanja katoličanov in vseh kristjanov, da bi vsem vrstam krivic vzeli tisto rušilno moč v zavesti posameznikov in človeštva, ki jo vsaka hudobija nosi v sebi. Tako se letošnji postni čas v najbolj teoloških razsežnostih vključuje v vsebino jubilejnega leta 2000.

-Družina-

njegovo podzavestjo, ki je sedež čustev, energije in identitete. Urejena podzavest posledično vpliva na naše urejeno življenje in smisel vsakega našega dejanja. Spoznavanje in sprejetje vsega tistega, kar je v naši podzavesti, nas osvobaja in nam daje moč in s tem omogoča rast in življenje v polnosti. Zelo globoko razmišljujoče teme za živahne razprave, obenem pa tako zelo enostavno človeške. To pa je tisto, kar je Jezus učil že svoje prve učence in tiste, ki so mu zvesto sledili: da bi bili pristni (ne farizeji) in svobodni...

O vsem tem in še o marsičem pomembnim za bivanje in čim uspešnejše delovanje v misijonih, je glavna tematika tega enoletnega seminarja v Angliji. Janeza Mlakarja bo gotovo obogatilo z novimi spoznanji in znanji za nadaljnje delo, ki ga čaka po vrnitvi iz Anglije v mesecu juliju, na svojem delovnem mestu, v Zambiji. Veliko zdravja, energije in tudi veselja v nadaljevanju svojega poslanstva v misijonih mu želimo.

Majda Gunžer

Vlada podprla sporazum med Republiko Slovenijo in Svetim sedežem

S tem sporazumom želi Republika Slovenija urediti pravni položaj Katoliške cerkve v skladu s svobodo mišljenja, vesti in verovanja ter svobodnega združevanja, upoštevajoč slovensko zakonodajo. Tako so v sporazumu predlagane rešitve, ki urejajo pristojnost Katoliške cerkve, pravico do lastnih sredstev obveščanja, dostop do javnih sredstev obveščanja RS, pravico do svobodnega javnega delovanja... Posebno pomembno in kritično obravnavano vprašanje pa je področje vzgojno - izobraževalnega delovanja.

-Dnevnik -

MOJA GETSEMANA

Cvetka Kocjančič

Ukazal si mi
za Teboj hoditi,
za resnico in pravico
se boriti,
še celo sovražnike
ljubiti.

Težko je
Tvoj služabnik biti:
nikogar ni, ki skušal
mene bi potolažiti,
ko farizeji hočejo Te
v meni zatajiti.

Takrat zatečem se
v svojo Getsemano
in prosim Te,
odpusti jim,
ker v meni
Tebi so zadali
srčno rano.

POMLADNA SLIKA

Cvetka Kocjančič

V svoji gredi nebeški vrtnar
najlepše cvetlice zaseje,
spomladi, ko sonce ogreje,
razstavlja nevidni slikar
podob, ki duše ogreje.

Noben vrtnar, noben slikar
ne zmore tega za denar.

Mili Kačičevi v spomin

V prvih dneh marca je v Ljubljani umrla igralka in pesnica Mili Kačičeva, rojena 5. oktobra 1912 v Snebrjah pri Ljubljani. Slovenci se je spominjamo zlasti po njenih številnih uspešnih filmskih in televizijskih vlogah, kjer je ustvarjala pretežno karakterne vloge, nagnjene k humorju in karikaturi. Še pred dobrim letom smo jo srečevali na različnih kulturnih srečanjih in prireditvah, potem pa se je umaknila iz življenja, že zdavnaj pomirjena z njim, vdano čakajoč na neizogibno. "Ko me zmrazi tvoj dih ledeni,

pokorno bom sklonila glavo. Zrim za tvojo žetev, Smrt!", je to misel upesnila že ob svoji 75 - letnici.

Mila Kačičeva je že zelo mlada nastopala po amaterskih odrih, v radijski igralski družini in v zboru ljubljanske opere. Po drugi svetovni vojni je postala članica ljubljanske SNG Drame, kjer je ustvarila več kot 120 najrazličnejših vlog. Drami je ostala zvesta vse do upokojitve leta 1970. Sodelovala je v 35 filmih. Leta 1978 je dobila tudi puljsko zlato areno v filmu **To so gadje**, za vlogo matere v **Kormoranu** pa celjsko nagrado igralka leta.

Mila Kačičeva je bila zelo dragocen sogovornik mladim, ki so želeli prisluhniti njenim izkušnjam in spominom: njenemu otroštvu v rejništvu, poklicu in z njim povezane radosti in razočaranja, ter izgubi dveh svojih najbližjih, sina in njenega sopotnika. Kot pesnica je igralka Mili Kačičeva zapustila neizbrisno sled. To je postala in ostala zaradi ljubezni - tako kaže vsa njena poezija, ki se je natočila v petih pesniških zbirkah. Kot premišljevalka o brezmejni sreči nam je dala slutiti in čutiti v zbirki **Neodposlana pisma**, kjer se mešajo občutja skrbi, obupa in bolečine. Še v zadnjih razmišljujočih pesmih v zbirki **Minevanja**, ki so skoraj že pesmi slovesa, je slutnja tega občutka, ki skozi resignacijo vodi v nekdanje pokrajine ljubezni.

Iz odlomkov njenih pesmi so na predlanski cvetni petek v cerkvi sv. Vida v Šentvidu pri Ljubljani sestavili in brali štirinajst postaj križevega pota in ga končali s postajo "Vstajenje", kjer so strnjene njene misli: "Verujem v snidenje..., Upanje - kažipot hodi pred menoj..., Ljubezen varuje v meni oltarno luč..."

Slovenska kultura z Mili Kačičevo ni le izgubila imenitne igralka, ampak tudi izjemno pesnico. Od pesnikov pa se nikoli zares ne poslovimo. V zbirki **Okus po grenkem** najdemo Mili Kačičevo takšno kakršna je bila najbliže sebi. Topla in ljubeča, predana in vdana... mila!

(Povzeto iz Dnevnika in Družine)

Franč Mihael Paglovec je med drugim ustanovil šolo za nadarjene dečke, obnavljal in gradil cerkve v svoji župniji in ljudem pomagal s posojili in tudi kako drugače. Prireditelji dvodnevne simpozija - vodil ga je odbor, na čelu s prof. Marjeto Humar - so bili prepričani, da velja Paglovca postaviti ob bok velikim možem tistega obdobja, npr. kamniškemu županu Maksimiljanu Rašpu ali Petru Pavlu Glavarju, ki je deloval v Komendi.

Prvi dan simpozija, 16. marca, so v sekciji, ki sta jo vodila prof. Humarjeva in dr. Stane Granda, predstavili politične in gospodarske razmere ter duhovne značilnosti Paglovčevega časa; dr. Zmaga Kumer in dr. Edo Škulj sta orisala slovensko ljudsko pesem in glasbo tistega časa. V sekciji, ki sta jo zatem vodila omenjena dr. Kumrova in dr. Škulj, so se posvetili Paglovčevim dosežkom na področju šolstva ter njegovi knjižni in pesemski ustvarjalnosti. Prvi dan simpozija sta sklenila predstavitev Pesmarice Paglovčevih pesmi in koncertni večer v frančiškanski cerkvi s sodelovanjem zborov Lira, Mavrica in Odmev ter solistov.

Drugi delovni dan simpozija, v Kulturnem domu v Šmartnem, so predavatelji osvetlili Mihaela Paglovca še kot dušnega pastirja, prevajalca katekizma in Tobijeve knjige ter avtorja lekcionarja. Sekcijo sta vodila mag. Metoda Kemperl in dr. France Oražem, dr. Andrej Vovko pa je predstavil rezultate svojih raziskav biografije Franca Mihaela Paglovca.

V Kamniku simpozij o Mihaelu Paglovcu

V Kamniku in Šmartnem so v mesecu marcu z dvodnevним simpozijem osvetlili življenje, delo in pomen svojega rojaka, velikega in vsestranskega moža svojega časa Mihaela Paglovca (1679-1759).

Paglovec, rojen v Kamniku, je kot duhovnik, gospodarstvenik, šolnik, prevajalec in glasbenik deloval vse življenje v Šmartnem v Tuhinju. Simpozij se je vršil v mesecu marcu v frančiškanskem samostanu v Kamniku, s predavanji v dveh sekcijah v Kulturnem domu v Šmartnem.

*Spletne strani
Vseslovenskega
kulturnega odbora so
na naslovu*

www.vsko.com

Festival of Documentaries

Ljubljana's cultural and congress centre Cankarjev dom hosted a festival of documentaries in March for the third time. Among others, the festival featured Belgian movies, Israeli documentary film production and a documentary on the lectures by Slovenian philosopher Slavoj Žižek named "Love Your Symptom as You Love Yourself".

-Slovenia Weekly -

ZDRUŽITEV SLS IN SKD

"S 'tretjim' človekom in medsebojno povezanostjo v novo združeno stranko, bosta Slovenska ljudska stranka in Slovenski krščanski demokrati nagovarjali volilce s širino, odprtostjo in povezovalnostjo." Tako sta sklenili ob združitvi stranki. Predsednik združene stranke bo po vsej verjetnosti zelo ugledna "tretja" oseba, za ime pa obstaja nekaj variant.

Programsko bo stranka nadgradila širino, odprtost in povezovalnost ter slovenskost SLS na eni in poudarjeno evropsko dimenzijo SKD na drugi strani.

- Slovenske brazde -

Beograjski nadškof je spet Slovenec

Dne 26. marca 2000 je bil v Rimu imenovan za novega beograjskega nadškofa Mag. Stanislav Hočevar, dosedanji predstojnik salezijanske družbe v Sloveniji. Nasledil bo nadškofa dr. Franca Perka. Novi nadškof je bil rojen leta 1945 v Jelendolu, župnija Škocjan pri Novem mestu.

—
"NAŠA POMOČ LJUDEM NI V TEM, DA JIM TEŽAVE UMETNO ODSTRANIMO, AMPAK, DA JIH V TEŽAVAH SPREMLJAMO."

Metka Klevišar

New Youth Film

A new Slovenian Youth film, "Nepopisan list" - A Blank Sheet - was premiered. It's director and screenplay writer is Jane Kavčič, while the film was produced by Arsmidia and Franci Zajc, with Slovenian National Television coproducing it. The film was partly sponsored by Slovenia's Film Fund. Jane Kavčič started shooting for younger generations in the 70s. One of his most successful films is "Sreča na vrvi" - Lucky Days.

ELAN ZOPET SLOVENSKI

V Ljubljani je nadzorni svet SRD prižgal zeleno luč in soglašal s pogodbo o nakupu Elana, ki je bil pred leti prodan Hrvaški. Zeleno luč so dobile tudi druge aktivnosti, ki jih vodi uprava SRD v zvezi z okvirnim finančnim načrtom. Za koliko in pod kakšnimi pogoji bodo kupili Elan, predsednik nadzornega sveta SRD Boris Šuštar ni želel govoriti.

Večinski delež Elana, terjatve, blagovno znamko in lastništvo v Elanu Commerce, vse to in tudi stavba hrvaškega veleposlaništva v Ljubljani, ki naj bi postala last države, je del dogovora.

-Dnevnik-

Iz intervjuja za Gorenjski glas:

"Seveda med tema državama obstajajo razlike, ne le zaradi razsežnosti Kanade in majhnosti Slovenije. To še najmanj. Sedaj, ko Slovenijo že kar dobro poznam, bi celo rekel, da je Slovenija majhna verzija Kanade. Ali obratno: Kanada je mega verzija Slovenije. V Sloveniji imaš vso geografsko raznolikost na zelo majhni površini: morje, jezera, ravnina, griči, visokogorski svet. V Kanadi je vse to razpotegnjeno na večje širjave. Vendar pa obstajajo kulturne razlike, saj se razlikujeta že kanadski in evropski način življenja. Jaz na te stvari sicer gledam drugače, saj sem v Kanadi osvojil vrsto slovenskih navad in se mi zaradi tega tu ni težko prilagoditi. Opažam pa, da se v materialnem pogledu način življenja v Sloveniji precej približuje kanadskemu. V predprazničnem času sem to še močneje občutil: tudi v Sloveniji so že novembra začeli z božično- novoletnim krašenjem in prazničnim pompom..."

—Denis Majzelj, kanadski študent v Kranju, učitelj v Ljubljani

Izbrala M.G.

Carnival Celebrations-40th Procession in Ptuj

Several events have been organised around the country to celebrate this year's Carnival days, featuring both modern and traditional Slovenian costumes and accompanied by different cultural performances. Along with Cerknica, Cerklje, Litija, Ribnica and other towns, a Carnival procession was held in Ptuj. This year, Carnival festivities in Ptuj took place for the 40th time in a row. The annual international masquerade festival "Kurentovanje" in Ptuj is a cultural, tourist, and ethnographic event that has also recently reaffirmed itself beyond Slovenian borders.

Ptujski kurenti - znanilci prihajajoče pomladi

VELIKA NOČ V CERKVI UČLOVEČENJA

Irma M. Ožbalt

Pomlad je, floridska prijetna topla pomlad. Čeprav drviyo avtomobili in tovornjaki po široki cesti Bee Ridge, ki se izliva v mesto, z brezbrizno, od bencinskih izpuhov dušečo naglico, tu in tam dahne v ta oskrunjeni svet čisti, mehki, sladki duh cvetočih oranževcev. Ne vidiš jih. Kompleksi citrusnega drevja so nekje daleč iz mesta. Ta dišeča omama prihaja z vrtov za nizkimi hišami, ki jih je še nekaj ostalo med verigami stanovanjskih blokov. Vsaka hišica ima svoja lastna drevesa z oranžami, limonami in grapefruitom. Pravkar so obrali letošnji pridelek sadja, le tu in tam še visi kak zapoznec med cvetočimi vejami.

Nedeljsko jutro, Velika nedelja. Promet je malo manj nasilen kot druge dni, a še zmeraj vsiljiv, vsakdanjski. Na Bee Ridge ne vidiš žive duše; čeprav sta na vsaki strani ceste široka pločnika. Pešcev ni nikjer, ne danes, ne nikoli. Pač. Neka lepo urejena sivolasa gospa se je ustavila tamle na mostu, ki prečka umazani potok Phillipi Creek. Strmi v vodo. V njej se prevaža nekaj kormorantov, na veji morskega grozdja, ki se preveša nad rečico, pa sedita dve dolgovrati, snežnobeli čaplji. Mir nad vodo. Gospa kot da je pozabila na promet, ki ji buči za hrbtom. Hej! Iz potoka se je dvignila majhna rjava kupola. Želva. Išče si zajtrk. Gospa jo nekaj časa ogleduje, potem pa se odpravi naprej. Kam gre? Takoj ko prečka Phillipi Creek, zavije na ploščad trga pred nakupovalnim centrom. Trgovine se že odpirajo, vsak čas bo deset. Velika nedelja je dan kot vsi drugi. Semenj ničevosti.

A le streljaj naprej stoji Cerkev Učlovečenja. Od Bee Ridge jo deli kakih deset metrov široka zelenica. Cerkev Učlovečenja, katoliška cerkev, ena redkih katoliških cerkva v Sarasoti, letoviškem mestu, kjer se množično mešajo

prav tako kot narodnosti in rase njegovih prebivalcev. Radovedni turisti se včasih ozrejo proti tej stavbi, ki je s ceste kot kaka moderna arena, okrogla, kupolasta. A če se ne ustavijo, ne vedo, kakšnemu namenu služi. Cerkev Učlovečenja. Skoraj nova je, čista, neoskrunjena od časa in prahu. Cerkveni kompleks je velikanski. Pa saj so na Floridi dimenzije vseh parcel, na katerih stoje javne zgradbe, velikanske, na Floridi, tem ravninskem polotoku, ki je eno samo močvirje, tu in tam pritrjeno na peskasto podlago z odpornim grmičjem in palmeti, pritličnimi palmicami. Cerkvena posest obsega vse vmesno zemljišče med dvema ulicama, ki prečkata Bee Ridge. Na njem je več pritličnih, razpotegnjenih stavb: šola, župnišče, družbeni prostori, pa ogromno prarkirišče. Vse lepo odmerjeno in zamejeno s temnozelenimi, kot polakiranimi živimi mejami, ki spominjajo na lovor, a so bujnejše. Ob vseh poslopijih hibiscus, kot velikanski rožnati in mesnordeči šopki. Cerkev sama pa je čisto samosvoja, čisto drugačna od okoliške arhitekture.

Tista okrogla, s kupolo kronana stavbica, ki jo vidijo ljudje iz avtomobilov, je le kapela, ki jo uporabljajo za delavnike in obrede manjših razsežnosti. Od zunaj ni nič: siv beton, pa dvoje podolgastih oken, ki se s ceste zde kot rjavkaste udrtine. A znotraj! Tista okna so obrnjena na jugovzhod, tako da vanje sije sonce skoraj ves dan. In takrat vidiš in obstaneš: steklo ni le steklo, prelep mozaik je to, sestavljen iz ploščic vseh nijans modrega, vse od temnotintne resnobe, preko kot plavice žive modrine, do azurnega, do turkiza, do otenkov sinjega neba, ki so že skoraj srebrni. In vse te barve so ujete v podobe angelov, majhnih kerubov z obražki vseh ras sveta. Tu pojejo svetlolasi angelčki - Anglosasi, pa irske deklice, angelčki, ki imajo tudi v modrini rdečkasto

nadahnjene lase, pa spet rjavolasi Slovani, temnolasi Mediteranci, še temnejši Afričani, pa Kitajci in Indijanci. Obrazki okrogli in podolgovati, usteca šobasta in tanka, lasje kot srebrn dežek ali pa zviti v debele kodre, črnikasto temnomodre. Skozi vse te otroke pa sije zlato sonce, ki jim zlati že tako na vso moč zlate trobente. Vse je ena sama radost, nebeška sreča.

Kapela sama je polkrožen amfiteater, stopničast, prekrit od stene do stene z rjavo preprogo. Klopi so svetel les. Oltar je asketsko skromen, le miza in ob njej stojalo za knjige, za pridigarja. Za oltarjem pa zmeraj tisti modri angelčki z zlatimi trobentami. Kot bi ljudje med mašo že gledali v vhodno dvorano raja.

Kapela je s krajšim hodnikom povezana z glavnim cerkvenim prostorom, ogromno dvorano, ki je dolg pravokotnik. Od tega s ceste vidiš le krajšo steno brez oken. Ne bi vedel, da gre za cerkev. Med tem poslopjem in okroglasto kapelo je majhen vrtiček, zasajen s kaktusi in z grmički škrlatne bougeinvilleje, ki se graciozno klanja v najmanjšem vetrcu. A takih vrtov je povsod vse polno. Šele s hodnika med obema deloma cerkve opaziš med cvetjem nekaj kamnitih klopc in kamnitih tablic z napisi. Pokopališče je to, prostor za žare upepeljenih faranov Cerkve Učlovečenja.

Glavni cerkveni prostor je brez okraskov, prav kot kapela. A tudi tu čarajo privide večnosti prelepi stekleni mozaiki oken. V vsakem je le ena postava, en prizor, v vsakem eno ali dvotonska kompozicija barv: Kristus med pšeničnim klasjem - eno samo zlato z nekaj rjavimi poudarki, Marija Devica - prelepa modra Marija med belimi lilijami, apostoli v zeleni, puščavski ali spokorniško vijoličasti osamelosti. A Marija Magdalena! Zapeljiva spokornica. Njeno okno gori in žari v opoldanskem soncu kot neukročena lava, kot pekoča rana. Vse se priliva v oranžnih plamenih, v rdečih in karminastih ognjih. Tudi žena sama, Magdalena, je zavita v živordečo haljo. Obraza nima. Obraz je le svetla, ovalna lisa. A lasje, lasje Magdalene

Spokornice! Kot črn slap, kot črna reka krvi ji padajo preko obraza, preko prsi, vse do kolen. Začara te, ta grešnica, presune do zadnjega kotička duše.

Oltar je spet le dolga miza.

Marmor. A skromen, spominja na beton. Za oltarjem pa vse do visokega stropa križ s Križanim. A kakšen križ! Moderna kamnita umetnina. Nič pomirjujočega, le smrtna groza, trepet in strah. Križ je kot veliko tropsko drevo, neznano, nezaslišano. Prečniki, na katerih so pribite roke Križanega, so kot debeli listi bananovcev, ki rastejo poševno pod nebo. Na njih pa do skrajnosti iztegnjene, pod nebo segajoče roke Odrešenika. Noge se mu spajajo z deblom drevesa - križa, telo kot da je izginilo. Glavo naznačuje le mrtvaški prt, ki visi preko skritega obraza kot meniška kapuca. Bel prt na sivem, mrtvem drevesu - trupu. Dies irae.

Danes je Velika nedelja. Vsa cerkvena ladja, vsaka vrsta klopi posebej je okrašena s šopki belih lilij. Tistih Alojzijeveh, binkoštnih, kot smo jim rekli doma. A tu, v Ameriki, so te lilije izključno simbol Velike noči. Cela vrsta visokih, ozkih vaz s kelihasto razprtimi lilijami stoji pred oltarjem. Vsa cerkev diši, tako omamno diši po belih lilijah.

Zunaj je parkirišče natlačeno z avtomobili, obsežna cerkvena ladja pa zasedena do zadnjega kotička. Še prihajajo, ti ljudje, ki pridejo k maši le za velike praznike. Dosti je družin, mladih, z majhnimi otroki. Danes so punčke oblečene ko lutke, po tradiciji Velike noči: napihnjeno vesele rožaste in pikčaste oblekice, vse v volancah in čipkah, še kratke nogavičke imajo na zavihkih čipke. Na glavicah pa klobučki, slamnički, okrašeni z venčki svilenega cvetja in dolgimi trakovi. Punčke se držijo tiho, začudeno, saj so vse leto navajene le kratkih hlačk in majic. V rokah trdno stiskajo slamnate torbice, ki so tudi vse posute s šopki cvetja. (Spomnim se nekih drugih časov, ki so ostali tam daleč za morjem in zgodovino, časov, ko smo se punčke tudi oblekle v same volančke in čipke, v rokah pa smo imele s papirnatimi pentljicami

okrašene košarice, ki so nam jih mame pripravile iz kartonastih škatlic. V košaricah pa čisto pravo, dišeče cvetje, cvetni listi nageljnov, vrtnic in potonk. To je bilo v tistih prečudno lepih slovenskih pomladih, ko smo v rosinih jutrih v sveti zbranosti stopale med polji v procesiji Svetega Rešnjega Telesa. Kapelice, kjer se je procesija ustavila, smo posipale s tisto dišečo lepoto iz naših košaric. Oj, oj ...)

Tudi majhni fantki so prišli v cerkev z materami in očeti. Drenjajo se med punčkami, v belih srajčkah, nekateri celo v mornarsko modrih suknjičih z zlatimi gumbi. Držijo se manj svečano kot punčke, nekateri se mirno prestopajo in stegujejo vratove na vse strani.

Niso pa tu samo mlade družine. Florida je dežela starčkov, upokojencev. Tudi ti so prišli k maši. A oblečeni so vsak drugače. Nekatero stare gospe so si nadele svetle obleke in klobuke ukrojene po modi od bogvekdaj. Druge pa kar kot vsak dan: v raztegljivih, udobnih hlačah, v širokih čevljih z gumijastimi podplati, v čisto navadnih jopicah. Može so največ v poliesterskih hlačah in v lahkih srajcax s kratkimi rokavi. Ko vse posede, je tu morje sivih glav, ki na njem plavajo ladjice otroških kodrov in na novo prebarvane frizure njihovih mamic.

In danes je v cerkvi mladina, najstniki. Nekatera dekleta so v mini oblekah, obešenih na vitka telesca s špagetastimi naramnicami. (Pa mi pride na misel stari župnik Jančič iz Šempetra. Bog se usmili, saj bi ga zadela kap! V njegovo cerkev pred vojno ženska ni smela vstopiti drugače kot zakrita do vratu in zapestij, v dolgih nogavicah in z ruto na glavi. Tu pa kar tako.) Dekleta samovšečno potresajo z na novo opranimi, svetlečimi se lasmi, ki jim padajo do golih ramen ali celo do pasu. So pa še druge najstnice. Te so prišle k slovesni maši kar v kratkih hlačah in sandalah. Fantov je manj, oblečeni pa kot vsak dan, največ v jeans in majicah.

Zdaj je v cerkvi še mir. Skozi mozaike v oknih sonce obliva stare in mlade z mavricami. Tisti, ki so

Ted Kramolc: Gostilna "Pri Mačku", Ljubljana

posedli pod oknom Marije Magdalene, se kopajo v odtenkih rožnatega, oranžnega in rdečega. Zabučijo orgle. Pevci prihajajo od nekje iz ozadja cerkve, oblečeni v halje kot veliki ministrantje. V rokah držijo goreče sveče, bele, visoke. Pred njimi gre fant z velikim križem. Prepevajo himne. Ljudje se vračajo na svoja mesta, kot da so se vrnili iz vrste pri blagajni v kaki trgovini. Le redki so zamaknjeni vase, še redkejši imajo roke pobožno sklenjene. Mnogi se radovedno ozirajo po drugih ljudeh in iščejo svojo vrsto sedežev. (Pa je bilo nekoč, tam daleč doma, to tako zelo drugače. K obhajilni mizi so se ljudje bližali s trepetajočim spoštovanjem, in to le izbranci, ki so se prejšnji dan očistili svoje grešnosti pri spovedi. Nič masovnega, nič površnega, nič vsakdanjega, Bog ne daj! V Šempetru je bil to trenutek popolne svetosti. Strogi župnik je pri obhajilni mizi kratkomalo izpustil žensko, ki bi se bila predrznila pristopiti brez pokrivala ali celo z vratnim izrezom, kjer bi se videl kak preblisk kože. Po obhajilu so ljudje sklonili glave med sklenjene roke in tiho molili, boječe in skrbno požirali hostije. Greh bi bil, če bi jo pregriznil, ranil bi Boga samega! In da bi se kdo dotaknil hostije s svojimi pregrešnimi rokami! Le posvečene roke duhovnika so smele

segati po božji kruh v zlati kelih. Ob župniku Jančiču je zmeraj stopal najstarejši ministrant, oblečen v svetlo volneno haljo s karminasto rdečimi žametnimi trakovi preko ramen, in vsakemu obhajancu podržal zlat pladenj pod brado, da ne bi sveta hostija padla kam na tla. Tako je bilo vsak dan, vsako nedeljo, na Veliki četrtek in Veliko nedeljo pa so med slovesnim obhajilom ves čas donele orgle, zbrano in radostno.)

Obredov je konec. Ljudje se izsipajo iz cerkve skozi oba vhoda. Nekateri so odšli že takoj po obhajilu, da so se laže izmotali iz gmote avtomobilov na parkirišču. Takoj ob cerkveni zelenici je na robu križišča ob Bee Ridge manjša restavracija. Nekateri se napotijo tja, na običajni nedeljski zajtrk: palačinke z javorovim sirupom, klobasice, ocvrta šunka in jajca, prepečeneč, kava. To so večinoma starejši pari, pa tudi nekaj mladih. Družine so odšle domov. Tam bo zdaj velikonočno veselje otrok. Poiskali bodo čokoladna jajca, ki so jih starši v ta namen poskrili po hiši in po vrtu. Punčke bodo z njimi vriskajoče polnile košarice, vsi pa bodo tekmovali, kdo

bo našel več teh cukrenih pirhov. Čokolade se bodo najedli tako, da kosila ne bi mogli jesti, tudi če bi bilo. A jedli bodo šele zvečer. Mama in oče bosta verjetno gledala nogometne tekme na televiziji celo dolgo popoldne. Otroci se bodo še naprej mastili s čokolado. Od tet in stricev so dobili tudi čokoladne zajčke in cukrene, puhaste piščančke. Velikonočni zajec je kot božični Santa Claus. Povsod ga je bilo polno že cele tedne pred Veliko nočjo. Majhnim otrokom pravijo, da čokoladne pirhe v košarici raznaša velikonočni zajček.

(Je to vse? Vse. Kje je pa žegen? Kje kolač, ki je Kristusova trnova krona? Kje tista dišeča gnjat, simbol Kristusovega telesa, kje živordeči pirhi, kaplje Kristusove krvi, kje trpke korenine hrena, žebļev, ki so Odršenka pribili na križ? Kje? Kje?)

Oj, ti srečni, bogati, od izobilja zdolgočaseni svet, kako neskončno si reven in prazen! Pa čeprav tvoji božji hrami tako opojno diše po binkoštnih lilijah, čeprav z vrtov vetrca prinaša omamo oranžnega cvetja.

STE VEDELI,

da ima najvišjo znanstveno izobrazbo med ameriški vesoljci ameriški Slovenec, dvakratni doktor **Jerry Linenger**, ki ima še vrsto drugih znanstvenih diplom in več dodatnih častnih doktoratov. V pogovoru s sinčkom iz vesoljske postaje Mir je med drugim omenjal svojo staro mamo Francko, priseljenko iz Radovljice, ki se je poročila s Slovencem iz Tržiča. "Johnny, kaka močna žena je ta tvoja nad 90 let stara slovenska prababica!" je sinku pripovedoval iz vesolja, ko sta vsako njegovo besedo spremljala Amerika in ves svet. Ko se je Dr. Linenger v "Star City" blizu Moskve izpopolnjeval v ruščini in se pripravljaj na polet na vesoljski postaji Mir, pa je vedela njegova stara mama v lepi slovenščini povedati, kako je bil Jerry vedno zelo dober fant. "Tudi zdaj gre vsako nedeljo k maši. Vprašala sem ga, kako je s tem v Rusiji, pa mi je sporočil, da je bil prejšnjo nedeljo pri maši na ameriški ambasadi v Moskvi, kjer imajo kapelico, kamor pride vsako nedeljo maševat katoliški duhovnik. Še svečko je prižgal v spomin na rojstni dan svojega že dolgo pokojnega slovenskega očeta".

(M.G.)

- You don't stop laughing because you grow old.
You grow old because you stop laughing.
- I don't repeat gossip, so listen carefully.
- Your secrets are safe with me and all my friends.

380. obletnica rojstva Matije Kasteleca

V letošnjem letu je med ostalimi pomembnimi obeležji posameznih dogodkov in mejnikov tudi obletnica rojstva Matije Kasteleca, duhovnika, pisatelja, prevajalca in začetnika baroka v našem slovenskem izrazoslovju.

Rojen je bil v Ilirski Bistrici. Kot župnik je deloval najprej v Dolenjskih toplicah, kasneje pa je kot kanonik kolegiatnega kapitlja v Novem mestu ustanovil Bratovščino sv. rožnega venca. Program dotedanjih katoliških pisateljev, ki so pisali predvsem za cerkev in duhovščino, je Kastelec razširil tudi na ljudstvo, v slovensko književnost pa je vpeljal barok.

Kot duhovnik je prizadevno oznanjal evangelij s pisano besedo, kar je bilo za takratni čas nenavadno. Znan je po svojem molitveniku Bratovske Bukvice sv. roženkranca, ki je tudi prva katoliška cerkvena pesmarica, opremljena z notami. Uporabljal jo je za namene svojega reda. V tej knjizici je tudi razložil 15 skrivnosti rožnega venca, dal nasvete za spoved bolnika in opremil vse pesmi z notami. Torej je njegova knjižica prva cerkvena slovenska pesmarica opremljena z notami.

Kastelec je bil tudi plodovit pisatelj, saj je že l. 1684 ljudstvu namenil svojo drugo knjigo "Nebeški sij". Jedro knjige predstavlja razna premišljevanja, slovenske in latinske molitve ter navodila za branje in pisanje. Pisatelj se je trudil že takrat za bogat in živahen način izražanja, s čemer je vpeljal barok in dosegel višek v nabožnem slovstvu.

Tretja knjiga je "Navuk Kristjanski" v obliki pogovorov med očetom in sinom. Že Valvazor ga omenja kot plodovitega pisatelja. Prevedel je tudi celotno Sveto pismo. Ohranila sta se samo dva rokopisa: eden obsega nekatere knjige Stare zaveze, drugi pa celotno Novo zavezo.

Jezik njegovih spisov je knjižna dolensščina, z rahlo primesjo notranjščine. Naslanjal se je na protestantske pisce. Za svoj odlični latinsko – slovenski slovar, ki se je ohranil v rokopisu, je uporabil notranjsko, dolensko, vzhodno štajersko in prekmursko narečje. Prav je, da se ga spomnimo in mu na ta način obeležimo obletnico njegovega rojstva in njegovega doprinosu k zgodovini naše govornice in pisane besede.

(M.G.)

Turizem se prebuja s prihajajočo pomladjo...

"Globe and Mail" vabi v Ljubljano

Turistična priloga vodilnega vsekandskega dnevnika je prinesla v lanskoletni avgustovski izdaji obširno reportažo o Ljubljani (in Sloveniji nasploh) pod naslovom "Ljubljana: AN UNPOLISHED GEM". V slovensko prestolnico vabi kanadske bralce časnikar Laszlo Buhasz, njegov članek pa je pokrtil skoraj celotno prvo in prav vse stolpce na peti strani. Na obeh straneh so objavljene fotografije slovenskega glavnega mesta.

Ljubljana je za pisca neobdelan dragulj, ki ima bogato zakladnico umetnosti in kulture. Slovenija sodi po njegovem med najnovejše, najmanjše in najbolj privlačne države evropskega kontinenta. S temi uvodnimi besedami je Buhasz svečano naznanil vsem bodočim tukajšnjim turistom, da v svoj program nujno vključijo tudi Ljubljano in Slovenijo, kjer se zaenkrat lahko izogne množičnemu navalu tujih obiskovalcev po sorazmerno ugodnih cenah.

Zavoljo reke Ljubljanice in grada na griču primerja pisec Ljubljano s Prago, pa čeprav ve, da si Ljubljančani te primerjave ne želijo in hočejo obdržati svojo originalno identiteto in bohemsko vzdušje, ki izžareva iz njihovih majhnih trgovin, pivnic, kavarn in restavracij.

V nadaljevanju je nanizan krajši zgodovinski, politični in kulturni pregled dogodkov iz slovenske zgodovine. Površinska velikost Slovenije meri le pol Švice, ugotavlja pisec, a vendar so Slovenci procentualno med prvimi kupci novih avtomobilov v Evropi. Povprečni zaslužek Slovenca že daleč prekaša povprečni osebni dohodek ostalih vzhodnoevropskih dežel. Država predvideva, da bo kmalu presegel grški, portugalski in irski dohodek. Slovenci so v svetovnem merilu tudi med največjimi uporabniki interneta, beremo dalje, to pa bo dolgoročno

prispevalo k njihovim mednarodnim uspehom na gospodarskem, kulturnem in turističnem področju.

Poleg živahnega gospodarskega utripa pa je Ljubljana še posebej privlačna za turiste zaradi svoje bogate kulturne tradicije, saj se ponša z relativno nadpovprečnim številom muzejev, gledališč, galerij in koncertnih dvoran, piše Buhasz. Zabave in umetnosti ima Ljubljana na pretek. Od prestižnih kulturnih manifestacij je omenil Mednarodni poletni festival v Križankah, ki se odvija v juliju in avgustu, in festival pod naslovom "Poletje v stari Ljubljani", ki je na sporedu vsako leto od junija do septembra in vsebuje glasbene in gledališke prireditve, branje poezije itd.

K mladostnemu videzu Ljubljane nemalo prispeva skoraj 30.000 študentov, ki študirajo na štirinajstih fakultetah. Od arhitektonsko zanimivih zgradb in umetniških objektov pa omenja pisec Prešernov trg s spomenikom, Frančiškansko cerkev, Urbančevo zgradbo, poslopje Narodne banke na Miklošičevi cesti, Plečnikove projekte, Tromostovje, Narodno in univerzitetno knjižnico, ter tržnico. Podrobno je predstavil še Robov vodnjak z Mestno hišo, Stolno cerkev, Vodnikov trg in Zmajski most.

Razume se, da je v Globe and Mailu omenjen tudi Ljubljanski grad, katerega današnja oblika sodi pretežno v 16. stoletje in ponuja opazovalcu izreden razgled širom mesta in po okolici. Rdeče obarvane strehe dajejo privlačen in značilen pečat staremu delu mesta.

Laszlo Buhasz je zaključil svojo obširno reportažo tako, da je povabil severnoameriške obiskovalce Slovenije v kavarnico 'Samsara', ki jo je najti na desnem bregu Ljubljanice, tik pred Prešernovim trgom. Tam "bodo dobili odlično kavo ali sladoled, opazujejo lahko, kako se zahajajoče

sonce plazi vzdolž poslopij starega mesta, obenem pa se lahko veselijo dejstva, da so obiskali ta kraj, še preden ga je odkril množični turizem..."

Tone Kačinič

Iz zbirke *Svila in lan*

META KUŠAR

Gledam silo, ki odpre
vrtnice v modri vazi.

Gledam Gospoda.

Gledam kilometre stezic, ki tečejo
v park. Utišan je. Brez oblin.
Palača upadla. Srce pa žareče,
prepojeno s svežim bogastvom.

Kako naj te objamem v tujem gradu
ta večer?

Tako.

I look at the force which opens
roses in the blue vase.

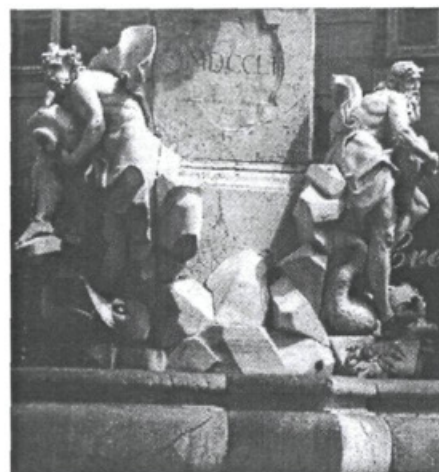
I look at the Gentleman.

I look at endless paths running
into the park. It looks silenced. No
longer round.

The palace sagging. But the heart
glowing,
soaked in fresh riches.

How should I embrace you in a foreign
castle this evening?

Like this.

*Robov vodnjak 'kranjskih rek' (1751)
v razgibani baročni opravi (Ljubljana)*

in memoriam

Janez Matašič

Janez Matašič je bil rojen 13. maja 1924 na Krašnjem Vrhu nad Metliko v Beli Krajini.

Kot mlad fant je doživljal tragedijo ljubljanskega domačega kraja in stopil k domobrancem. Ob koncu vojne maja 1949, je s prijatelji preko Italije in Avstrije odšel v Nemčijo. Iz ujetniškega taborišča Landfurt blizu Nürnberga, kamor se je zatekel Janez s prijatelji, so ga Amerikanci predali Titovim oficirjem. Oktobra 1945 so ruske in slovenske ujetnike naložili v živinske vagonne in jih vozili proti Sloveniji. Razočarani prijatelji so se s težavo rešili z vlaka. V tistih zmedenih časih so končno našli zavetje v begunskem taborišču Lienz na Tirolskem in pozneje v Spittal ob Dravi na Koroškem.

Želja po domu in starših ga je že spomladi 1946 peljala domov. Mati je medtem že umrla. In Janezu je takrat umrla svoboda za polnih enajst let, ki jih je preživel v kletih in bunkerjih Ljubljane in Maribora, kot protidržavni element.

V juniju 1957 je srečno pobegnil iz ljubljanskih zaporov. Skrival se je pri svoji bodoči ženi Milki na Gorenjskem. Skupaj sta iskala poti v svobodo, se oktobra 1957 poročila v Žihpoljah na Koroškem in l. 1958 odšla v Kanado.

V Oshawi, pri General Motors podjetju je dobil stalno zaposlitev l. 1968 je bil na obisku v Sloveniji ponovno brez razloga aretiran in za šest mesecev zaprt. Štiritisoč delavcev GM je podpisalo peticijo za takojšnjo izpustitev iz zapora. Izkazalo se je po pričah in vestnih odvetnikih, da je bil Janez vsaj enajst let po nedolžnem zaprt, brez opravičila in vrnitve dobrega imena od strani pristojnih oblasti.

Ta kruta življenska borba je rahljala Janezove

živce.

Umaknil se je na deželo. V Broclinu, blizu Whitbyja, je po upokojitvi obdeloval malo kmetijo in v miru užival svobodno

Janez Banko

V četrtek, 3. februarja 2000, je umrl Janez Banko, ki je dočakal 87 let. Rojen je bil v Ljubljani 10. novembra 1912. leta, ter živel pri starših, ki so bili lastniki znane gostilne "Pri Nacetu", na Šmartinski cesti v Ljubljani.

Čeprav je študiral pravo na univerzi, ga je ljubezen do igre tenisa tako navdušila, da se je odločil, popolnoma posvetiti tej športni panogi, za katero je imel izreden talent. Zmagoval je na neštetih turnirjih. Leta 1948, ga je teniška zveza Slovenije zaposlila kot prvega poklicnega trenerja.

Njegov doprinos k razvoju slovenskega tenisa in vzgoji mladih uspešnih teniških igralcev je omenjen v knjigi "100 let tenisa na Slovenskem".

Potem, ko je emigriral v Kanado, je postal trener pri Rideau Clubu v Ottawi, ter kasneje v Torontu pri Queen's Clubu, kjer je tudi zaključil svojo profesionalno kariero.

Številni Slovenci v Torontu smo prejeli od Bankota koristni teniški poduk, ki nam je pomagal, da smo izboljšali nivo svoje rekreacijske igre.

S svojo soprogo Valerijo sta večkrat obšla cel svet, saj je Janez Banko imel svoje teniške prijatelje razkropljene širom po svetu.

Marjan – George Sinkovec

kanadsko zemljo. Z ženo Milko sta posvojila hčerko in sina, ki sta njuna ponos in veselje.

V zadnjih zemskih dneh je Bog obvaroval Janeza dolgega trpljenja. 29. januarja v novem letu 2000 je po kratki bolezni srečal Pravičnega Sodnika. Janez je bil zvest prijatelj. Svečan pogreb v Whitby-ju je bil dokaz, da poleg žene Milke in domačih žaluje za njim vsa verna slovenska skupnost.

V daljni kanadski zemlji počiva zdaj njegovo trudo srce... Na slovenskem nebu je zopet utrnila zvezda...

Anica Resnik

Janez Matašič z ženo Milko

Spoštovana gospa Majda Gunžer!
Gospod Stanko Vedlin, naš član iz Preše pri Majšperku, ki je že priobčil članek v vašem Glasilu, nam je dal pobudo za eventualno sodelovanje

Literarnega kluba upokojencev Slovenije - LIKUS, DU Marobor - Center, Slomškov trg 5 s slovenskimi izseljenci v Kanadi, ki gojijo željo po ohranjanju slovenske identitete v tujini.

Gospod Vedlin nam je na kratko opisal Vašo kulturno angažiranost med slovenskimi izseljenci in vašo prisotnostjo v uredništvu revije GLASILA kanadskih Slovencev.

LIKUS nima posebne revije, svoja literarna nagnenja zadovoljujejo člani v vsakoletnem zborniku. Tako ohranjamo ustvarjalno sposobnost in voljo starostnikov, ki s tem utrjujejo ljubezen do slovenske besede.

V prilogi Vam pošiljamo en komplet zbornika s prilogo, da se bolje upoznate z obliko in načinom druženja amaterskih piscev: upokojencev.

Mogoče bi se dalo vzpostaviti smoterno sodelovanje članov vaše revije in pisci naših zbornikov. Ocenite priložnost, razmislite in nam sporočite svoje mnenje.

Pozdravljamo vse Slovence v Vašem okolju in se Vam že v naprej zahvaljujemo za odgovor.

S spoštovanjem,
predsednik
Zmago RAFOLT

Odgovor uredništva:

Spoštovani v Uredništvu LIKUS-a,
g. Zmago Rafolt

Z zanimanjem sem odprla Vašo pošiljko naslovljeno name, v katerem je bilo priloženo še pisemce Vašega člana g. Vedlina, ki je za naš časopis že poslal svoj prispevek o obisku slovenskih čebelarjev v Kanadi in smo

ga nekaj številčk nazaj tudi objavili. Hvala tudi za oba priložena zbornika in smešnice, ki bodo prav prišle tudi našim bralcem Glasila, ker jih bomo lahko koristno uporabili v našem časopisu. Vaša zamisel in želja po vzpostavitvi kontaktov z našimi bralci in z vašimi člani, pa je čudovita. Zato se nam oglašajte in tako boste obogatili naš časopis. Zahvaljujem se in pozdravljam Vašo zamisel v imenu uredništva našega Glasila in želim Vam čim uspešnejše in plodno medsebojno sodelovanje na področju literarnega ustvarjanja.

Moji osebni pozdravi naj veljajo po tej poti tudi g. Vedlinu, za pristrčno pismo in prvotni zamisli o tem medsebojnem sodelovanju, ki jo je posredoval naprej k Vam.

S spoštovanjem
Majda Gunžer

Bralcem Glasila:

NOVA SLOVENSKA ZAVEZA, Resljeva 14, 1000 Ljubljana

je v Sloveniji pričela zbirati podatke pobitih in umorjenih med in po vojni, to je o žrtvah komunističnega nasilja. Vlada RS je že sprejela sklep, da bo izdala mrliške liste. Sorodniki padlih imajo med drugim možnost zaprositi za odškodnino. Bilo bi dobrodošlo, ako imate take slučaje v Vaši družini, med prijatelji ali znanci, da pošljete tozadevne podatke na gornji naslov. Posebni formularji so tudi na razpolago pri Taboru Toronto ali pri podpisanemu.

Peter Urbanc, Toronto

Uredniški odbor Glasila kanadskih Slovencev se iskreno zahvaljuje vsem spodaj objavljenim naročnikom Glasila za prostovoljne denarne prispevke v naš tiskovni sklad:

Resnik Rudi, Runtič Ivan in Marija, Vrbnjak John, Ozimek John, Slobodnik Darja, Grenc Joseph, Lenarčič Frances.

(Sprejeto do izida Glasila. Ostali prihodnjič.) - Uredništvo

Iz VELIKE PRATIKE

Marec / april

Če je april deževen,
kmet ne bo reven.

Če sušca sneg kazi,
malega travna sneg gnoji.

Kadar je o mladem mesecu sv.
Jurij,
tedaj ni krme.

Če se o Jurijevem krokar v žitu
skrije,
mlatič jeseni mnogo cepcev
razbije.

Če veliki petek dežuje,
suho leto napoveduje.

Lepo vreme o veliki noči,
dobra letina že tedaj napoči.

VEČER POD GORO

*Zvečer ves utrujen obstanem na bregu,
vse ž objema temačen večer,
le gora še sije v kristalnem snegu.*

O gora!

*Saj gledam te sleherni dan,
poslušam tajinstven šepet,
ki veje iz tvojih strmin prav do mene.*

*O, gledam, gledam te
in se bojim!*

*Tisočletja obraza ti ne spremene,
a jaz sem utrujen od dneva.
Tvoja lepota se vsak dan znova rodi
a jaz sem bolan ž od lahnega vetra.*

*Tvoje pesmi večno lepo zvene
a moja beseda ne najde odmeva!*

Bom!

*Odšel bom v tihi hram,
zaklenil bom vrata,
oči zaprl, da mi ostane v duši spomin
na tvojo brezkončno lepoto,
ko bom ostal sredi nočnih temin
majhen in čisto sam...*

Davorin G.

REGAL Stan Konda
CAPITAL Financial Consultant
PLANNERS Tel: (905)624-8069
LTD. Fax: (905)670-3121

INVESTMENT FUNDS, - INSURANCE SERVICES -
RRSP - RRIF TAX & ESTATE PLANNING

"Pomembnost finančnega načrtovanja"...

RRSP sezona za leto 1999 je mimo. Posebno zadnje tedne v februarju so ljudje veliko investirali v RRSP. Presenetljivo je, koliko ljudi investira denar v RRSP samo zato, da znižajo davek, ki bi ga morali plačati 'Revenue Canada'. To je pravzaprav manj važno, kot pa da se vprašamo 'ali bom imel dovolj denarja v RRSP, ali dovolj veliko pokojino, da bom lahko udobno živel, ko bom šel v pokoj'. Na žalost, zelo malo ljudi razmislija o tem.

Vprašajte se...

- Ali veste koliko denarja potrebujete, da bi lahko udobno živeli, ko boste šli v pokoj?
- Ali imate življenjsko zavarovanje, da v primeru vaše smrti, vaša družina ne bo v finančnem pomanjkanju?
- Ste pomislili na vpliv, ki ga ima 'inflacija' na vaš investirani denar?
- Ali veste koliko obresti bi morali dobiti od vaših investiranih vlog, da bi dosegli svoje načrte, ko boste v pokoju?
- Ali veste kje je vaš denar investiran in kako ta denar raste?

Če ste odgovorili 'NE' na katerokoli od teh vprašanj, potem je mogoče čas, da se pogovorite z finančnim svetovalcem in pregledate svoje finančne zadeve. Marsikdo težko dela da zasluži denar, premalo pa je pozoren, kam in kako ga investira. Dobro finančno načrtovanje vas lahko reši velikih skrbi in denarnega pomanjkanja.

Stan Konda je slovensko govoreč finančni svetovalec, ki zastopa "Regal Capital Planners" od leta 1997. Pomaga Slovencem iz južnega Ontaria s finančnimi zadevami kot so: RRSP, RRIF, "Mutual Funds", življenjska zavarovanja, davki.

Če vas o tem karkoli zanima, ga pokličite. Obišče vas lahko tudi na domu.

Proti gripi, prehladu in angini

Organizem zahteva veliko tekočine, ko se nas lotevajo gripa, prehladi, angine in druge zimske nevarnosti. Zato vedno radi pobrsamo po starih receptih naših babic in mater, ter preizkušenih receptov in napotkov od vsepovsod.

Ruski hrenov napitek

V kozarec vroče vode dajte žlico nastrganega svežega hrena, žlico medu in žlico zmletih nageljnovih žbic. Premešajte. Počasi srebajte in ves čas mešajte, da se hren ne usede na dno. Pijačo lahko tudi grgrate. V vsakem primeru stanje ublaži bolečine v grlu in ga zdravi.

Žajbljev čaj za grgranje

Priporočljivo je grgranje vročega žajbljevega čaja proti bolečinam v grlu in pri vnetjih mandljev. Žlico ali dve suhega žajblja dajte v skodelico vrele vode. Stoji naj deset minut. Nato ga odcedite in grgrajte. Otrokom do dveh let žajblja ne dajati.

Česen - ruski penicilin

Česen se že dolgo uporablja kot zdravilo za prehlad. V Rusiji je uporaba tako pogosta, da ga imenujejo kar ruski penicilin. Po nekkih virih, so Rusi nekoč uvozili 500 ton česna, da bi z njim pomagali zatreti epidemijo gripe.

Najboljše domače zdravilo za prehlad je, da ob prvih simptomih prehlada ali gripe pojedete nekaj strokov surovega česna. Narežite ga na koščke in jih cele pogoltnite kot pilule. Če vas česen napenja, ga zaužijte manj. Strok do dva na dan priporočamo ljudem, ki imajo kronična in ponavljajoča se vnetja in gljivične infekcije, ali tistim, ki so proti infekcijam manj odporni.

Kolač s krompirjem

Potrebujemo 25 dag olupljenega krompirja, ki ga narežemo na rezine, 12.5 dag zmešanega surovega masla, 1 žličko limonine lupinice, 15 dag sladkorja, 2 jajci, 26 dag moke, 1/2 vrečke pecilnega praška in 0.6dl mleka.

Krompir skuhamo, odcedimo, pretlačimo in ohladimo. Maščobo, sladkor, jajci in limonino lupino penasto umešamo z električnim mešalnikom, nato zmešamo s krompirjem in moko, ki jo presejemo s pecilnim praškom. Testo damo v manjši okrogel pekač z izboklino na sredi ali v ožji podolgovat model, ki ju prej obložimo s pomaščenim papirjem za peko. V srednje vroči pečici pečemo okoli 40 minut. Postrežemo z vložnim sadjem in smetano ali pa že pred peko vmešamo v testo nekaj žlic sesekljanih orehov in poljubnega suhega sadja.

Obara z grahom in gobami

Približno 1/4 kg piščančjega ali telečjega mesa - prsi, pleče ali vrat - zrežemo na večje kocke in s pol žlice maščobe in koščkom sesekljanje čebule dušimo toliko časa, da se zmeha in nekoliko porumeni. Poprašimo ga z moko, premešamo, zalijemo s čisto juho in dodamo skodelico kuhanega graha, nekaj žlic na hitro prepraženih gob in po želji še cvetke cvetače. Vse to kuhamo 10 minut, potresemo s sesekljanim peteršiljem in ponudimo z dušenim rižem.

Sesekljeni bifteki

Zelo nadrobno zmeljemo 50 dag govedine in 8 dag slanine. Dodamo kruhov bešamel, pol žličke mešanih zelenjavnih začimb in sol ter dobro pregnetemo. Na mokri deski oblikujemo manjše zrezke, povaljamo jih v drobtinah ter krhko spečemo na vroči maščobi.

Za bešamel segrejemo 2 žlički surovega masla, dodamo nekaj zelo dobro sesekljanje čebule in peteršilja, ko se nekoliko popraži, pa še v vodi razmočeno in dobro ožeto žemljo in 4 žlice mleka. Mešamo na vročini, da dobimo gladko zmes.

izbrala M.G.

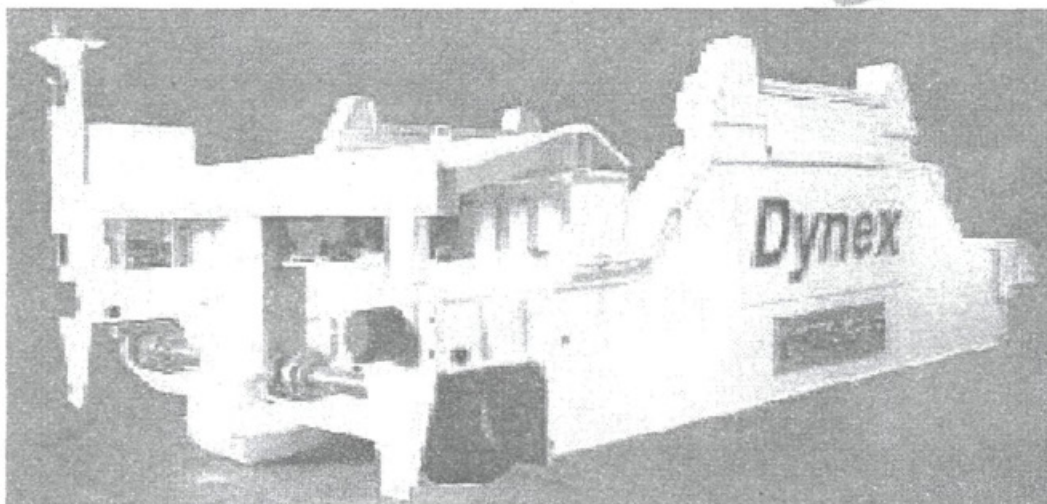
Titan

2300 Forbes Street, Whitby, Ontario Canada L1N 8M3

Tel: 905 721 1200 Fax: 905 721 1204

Website: <http://www.dynexeng.com>

Email: pkoslik@dynexeng.com

Turnkey Steel Mill Equipment

ROCKWOOD OPTICAL

owner:

MARJAN MOZETIČ

- Eye Examinations Arranged
- Laboratory on Premises
 - Lenses Duplicated
 - Prompt Service
- Repairs

Rockwood Mall
4141 Dixie Road, Missisagua
Tel: 625-6444

LEADERSHIP
MANAGEMENT
CANADA INC.

Mastering Leadership

Frank J. Kreze

President Licensee

e-mail: fkreze@bar.imag.net

Pager:

4163185821@pcs.cantelatt.com

192 Park Avenue
Holland Landing, Ontario
L9N 1J7

**ALDERWOOD
JEWELLERY**

Miro or Peter Rak
will be happy to discuss
with you all the
characteristics of Diamonds and
other precious stones.

Alderwood Plaza
857 Browns Line
Etobicoke, ON, M8W 3V7
Phone: (416) 255-4429

humor

• *Mati vpraša sina, ko se vrne domov:*

"Si šel v tovarno vprašat za službo?"

"Ne."

"Zakaj pa ne?"

"Ker je bil na vhodnih vratih napis:

"Nezaposlenim vstop prepovedan."

• *"Očka, zakaj se reče materin jezik?"*

"Ker oče nikoli ne pride do besede!"

• *NASVET ŠOFERJEM: Pijte rdeče vino. Pri pregledu krvi ga je težje odkriti.*

• *Lovci stojijo na preži že nekaj časa, ko le pride na pašo jelen.*

"Ta že lahko napravi testament, pravi eden in ustrelji.

"Vidimo, že teče po advokata, se režijo preostali lovci.

• *"Moja žena je zelo skromna, saj me nikoli nič ne prosi."*

"Tudi moja samo ukazuje".

• Age is good only if you are wine or cheese.

• Take my advice. I'm not using it!

• Life not only begins at 40, it begins to show.

• It's no accident that "stressed" is "desserts" spelled backwards.

GRADBENO PODJETJE JOE KASTELIC LIMITED

KVALITETA,
KI JI VSEKAKOR
LAHKO ZAUPATE

TEL: (416) 255-2085 HOME: (905) 2715538 770 BROWNS LINE TORONTO, ONT. M8W 3W2

**MIHAEL
ACTION
INTERNATIONAL**

**MEC
GROUP
LIMITED**

MIHAEL LUZAR

TEL: 905-271-0672

OR: 416-737-6813

FAX 905-271-7383

IN SLOVENIA: 011-386-68-848-50

E-Mail: mihael@ihome.com

REPRESENTING ALL RHEEM PRODUCTS
IN SLOVENIA AND REPUBLICS OF
FORMER JUGOSLAVIA WE PROVIDE
DESIGN AND INSTALLATION OF ALL
TYPES AND SIZES OF HVAC SYSTEMS -
INDUSTRIAL / RESIDENTIAL / COMMER-
CIAL / INSTITUTIONAL / SPECIALIZED
FACILITIES - EQUIPMENT CAN BE
PURCHASED AND ARRANGED FROM
CANADA OR SLOVENIA

WHIZ - A - TOP LINEN

OWNED AND OPERATED BY THE
GRBAVAC FAMILY

LINENS FOR ALL OCCASIONS. LARGE VARIETY OF COLOURS.

LET US HELP MAKE YOUR EVENT COMPLETE

142 STAPELTON AVE.

HAMILTON, ON. L8H 3N8

TEL: 905 545 1316 FAX: 905 545 7869

WATS 1-800-263-8623

Condu Electric
Industrial, Commercial & Institutional

John Recel EI5513

105 Riverhead Drive
Etobicoke, Ontario
M9W 4H1

Tel: 416 741 7374
Fax: 416 741 7372
Pager: 416 331 3641

Anthony Klemencic
B.Sc., LL.B.

SLOVENSKI ODVETNIK

Tel: (416) 251-5281

Fax: (416) 251-0029

332 Browns Line
Toronto, M8W 3W2

TOP GRADE MOLDS, LTD

President:

Joe Slobodnik

929 Pantera Drive
Mississauga, Ontario
Canada, L4W 2R9
Phone: 905/625-9865
Fax: 905/625-5417
e-mail: tgm@topgrademolds.com
Website: www.topgrademolds.com

Quality since 1964

SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA

JANEZA E. KREKA

747 Brown's Line
Etobicoke, ON, M6W 3V7
Tel. (416) 252-6527
636 Euclid Ave. Toronto ON. M6G 2V9

VSE BANČNE USLUGE NUDIMO POD IZREDNO KONKURENČNIMI POGOJI.

J.M. DIE Limited
909 Pantera Drive
Mississauga, Ontario
L4W 2R9

Tel: 905 625 9571
Fax: 905 625 2855

CUSTOM MANUFACTURES OF METAL STAMPING DIÉS

Complete engineering design and manufacturing for metal parts and tooling

Fully computerized technologically advanced CAD, CAM and CNC machinery

Production machinery up to 500 tons and 72x120" capacity

President: Joe Skof

Toronto

1. april

Kanadski slovenski kongres - Občni zbor - Dom Lipa

9. april

Novi rod, Otroški koncert na 739 Browns Line

23. april

VELIKA NOČ

Hamilton, Kitchener, Niagara

2. april Lipa Park - Občni zbor

8. april Bled - Prireditev

9. april Bazar - Katoliška ženska zveza pri sv. Gregorju

29. april Slovenski Park - Vinski sejem

29. april Kulturno društvo Triglav - Občni zbor

30. april Sv. Gregor Veliki - Župnijski banket

6. maj Lipa Park - Materinski dan

13. maj Bled - Materinski dan

13. maj Društvo Sava - Materinski dan

14. maj Župnijsko Kulturno Društvo - Materinski dan

21. maj Slovenski Park - Prvi piknik

22. maj Lipa Park - "Open House"

28. maj Bled - Prvi piknik

GREEN ACRES MOTEL

1303 Lakeshore Rd. E.
Mississauga, ON
L5E 1G5
Tel: (905) 278-6910

West Side Toronto
Adjacent to Downtown Toronto
Via Expressways

FAMILY MEAT & DELICATESSEN

Na razpolago imamo vse vrste domačih izdelkov, prekajeno meso, po naročilu odojčke, pečene na ražnju.

Za najboljšo postrežbo sta na voljo:

Mary ali Richard

278 Brown's Line
Toronto, ON, M8W 3T5
416 255-1098

Zobni zdravnik**Dr. A. P. Kačnik**

Rosedale Medical Centre,
600 Sherbourne St., Suite 401
(Bloor-Sherbourne subway)
Toronto, ON, M4X 1W4

Tel: 416.922.1161

ROCK GARDEN CAFÉ

Owner:
BORIS MOZETIC

760 Brant Street
Burlington, Ont.
905 / 632-8465

P. I. CONSTRUCTION

Ivan Pezdirec

General Renovation
Commercial and Residential
Lating Drywall
Acosting Ceiling Tiles

Pager: (416)600-2909
Fax: (905) 625-2990

1139 Talka Cr. Mississauga ON, L5C 1B1